

ČASOPIS FRENŠTÁTSKÉ FARNOSTI
sv. MARTINA a JANA KŘTITELE

MAJAK

ROK 2024/LISTOPAD

Úvodník

Milí farníci,

minule jsem se vám zmínil, že sčítání lidí, kteří se zúčastní nedělních bohoslužeb, se u nás v diecézi koná jednou za pět let, a že to nejspíš vyjde na letošní rok. Tak se i stalo. Kdo byl na mši sv. v neděli 13.10., tak ten den „trhal“ lístky a podával informace: jestli je muž nebo žena, jestli je výdělečně činný nebo ne, a nakonec se přiznal, kolik je mu roků. Všechno už máme sečteno a výsledky vám tak mohu sdělit. V obou kostelích nás v ten den bylo dohromady 222 osob. Oproti poslednímu sčítání, které se konalo v roce 2019 je to pokles přesně o třetinu. Tehdy „dominikantes“ (tak se v církvi latinsky říká těm, kteří se zúčastní nedělní mše sv.) bylo 333 osob. Mezi tím byla tzv. „covidová“ doba, která se na tom také „pěkně“ podepsala. Ale nesvaloval by všechno na toto. Je mi jasné, že za těch pět let mnoho lidí zemřelo, někteří se odstěhovali, ale zase na druhou stranu, noví se narodili, anebo se přistěhovali. Každopádně mnozí za tu dobu bohužel zpohodlněli. Ano, je třeba to na rovinu říci. Když se v této době více rozšířila možnost sledování mší sv. přes internet nebo v televizi, mnozí si začali říkat: tak já si to raději poslechnu doma, však je to jedno, jako bych tam byl.

(pokračování na str. 2)

Úvodník

No, není to jedno a není to totéž.

Musíme si upřímně říci, že se taková možnost stala pro mnohé pěknou a možná i jedinou příležitostí, jak si poslechnout mši sv., ale je třeba také říci, že to není to „pravé ořechové“ a nikdy nenahradí živé a přímé setkání s Bohem přítomným ve mši sv. A takový člověk je zároveň zbavený možnosti přijmout Krista v svátosti oltářní. A to člověku nenahradí naprosto nic, ani tisíc mší sv. sledovaných třeba i v reálném čase. A proto:

1.) vás chci moc poprosit, abyste nepřeceňovali mše sv. na obrazovkách, a zároveň nepodceňovali ty, které se konají v kostelích, a kterých se můžete zúčastnit. Sami víte, že je to veliký rozdíl, když za vámi někdo přijde, setkáte se s ním, obejmete se a popovídáte si při přímém setkání, než když vám někdo zavolá třeba i každý den, dokonce i s videohovorem. Ten přímý kontakt je velmi důležitý a nenahraditelný jak v obyčejném životě, tak i v tom, co se týká našeho duchovního života.

2.) bych chtěl také povzbudit a poprosit ty, kteří na mše sv. jedou autem, aby nabídli možnost přivést a pak zpátky odvézt ty, kteří se z různých důvodů nemají jak dostat do kostela na mši sv., aspoň na tu nedělní. Uděláte dobrý

skutek, a navíc budete mít krásný pocit v srdci, který vám nikdo nevezme.

Při této příležitosti jsem si vzpomněl na jednoho kněze, který svého času působil v pohraničí, jak vždy před mši sv. zajel pro jednu starší ženu, vyzvedl ji z domu, zavezl na mši sv., kterou sám sloužil a pak po mši sv. ji zase odvezl zpátky domů. I když to všechno vůbec neměl po cestě a časově to také nebylo nejvhodnější, protože spěchal na další mši sv., měl z toho velmi dobrý pocit, nemluvic už o té samotné ženě, která byla velice šťastná a moc vděčná. Na začátku se to člověku může zdát náročné, ale časem to takové už nebude. A dokonce to přinese člověku radost a pokoj do srdce.

Věřím, že se tímto způsobem podaří dalším (zejména starším) lidem dostat do kostela, aspoň na tu nedělní mši sv. Jejich jménem už teď těm, kdo se do takové služby zapojí (nebo ji už poskytují) mockrát děkuji a žehnám +!

A na závěr ještě jedna prosba. Ta už sice zazněla i minule, ale toho není nikdy dost: nezapomínejte prosím na každodenní modlitbu za celou naši farnost.

S pozdravem a požehnáním +!

otec Mariusz, váš farář

Duchovní slovo

Milí farníci, vzpomněl jsem si na slova jednoho člověka, který říkává: „Kdo nezná Desatero a sedm hlavních hříchů, ten je nábožensky negramotný.“ Vřele doufám, že Desatero nejen znáte, ale že podle něho i žijete. S tou druhou částí už ale my, katolíci, máme problém. Kdo si ještě pamatuje z náboženství a dokáže vyjmenovat těch 7 hlavních hříchů? Samozřejmě nejde o pouhou recitaci, ale o to, abychom se jim vyhýbali, protože právě ony nás mohou vést k těžkým hříchům a duchovním problémům. A proto dnes zase malé připomenutí základních katechismových znalostí.

1. „**Pýcha** předchází pád,“ je psáno v Bibli

(Př. 16,18). V tomto seznamu je pýcha právem na prvním místě, protože je příčinou všech dalších hříchů. Pýcha je sebehodnocení, které neodpovídá vlastním schopnostem. Je to přehnaný pocit převahy nad druhými lidmi. Pyšný člověk se různými způsoby domáhá pozornosti, uznání a obdivu. Tím, že je zaměřen na sebe, ztrácí zdravý úsudek, vnitřní pokoj a postupně také přátele, protože obtěžuje stálou nespokojeností. Pýchu si nelze plést se zdravým sebevědomím, které pomáhá, aby člověk něco v životě dokázal. Pýcha má mnoho podob: může být rozumová, vlastnická, společenská, duchovní apod. Ten, kdo se nadřazu-

je, pomlouvá a odsuzuje své bližní, je člověk, který podlehl rozumové pýše. Sám sebe klame. Zapomíná, že schopnosti mu byly darovány Bohem a vzdělání by nedosáhl bez pomoci druhých lidí. Vlastnická pýcha dělá člověka lakomým. Kdo se jí nevzepře, ovládne jej palčivá touha po majetku. Společenská pýcha se projevuje rasovou a kastovní nadutostí. Bůh rozdíl mezi lidmi nedělá, lidé si je mezi sebou vytvářejí sami. Jak se dá proti pýše bojovat? Je třeba sklonit se před Bohem, naším Stvořitelem a uznat, že potřebujeme jeho milost a odpuštění.

2. **Hněv** je otcem vraždy. Mnozí lidé jsou příjemní, dokud je nepopadne záchvat vzteku. Hněv je ohavný hřích, odhaluje zvířecí stránku člověka a lidi nejvíc ničí. Není na světě člověka, který by byl imunní proti této chorobě lidského rodu. Již malé dítě svými záchvaty vzteku způsobuje v rodině rozruch. Popadneli zlost dospělé lidi, nejsou schopni zdravého úsudku, jednají ukvapeně, křičí. Celé rodiny bývají rozmetány tornádem domácích sporů. Když rozum ustoupí hněvu, přátelství končí, nejedno obchodní jednání ztroskotá a zůstane jen škody a špatné svědomí. Hněv neničí jen ty, na které je namířen, ale zároveň jako bumerang zabíjí i toho, kdo se hněvem nechává unést. Nejlepší by bylo s nadhledem řešit rozbouřenou situaci, v klidu všechny vyslechnout, a nakonec říct své stanovisko. Je nějaký návod, jak předcházet hněvu? Ježíš Kristus, který utišil bouři na Galilejském jezeře, umí utišit i rozbouřené nitro člověka. Člověk se však musí chtít hněvu zbavit. Musí se přestat obhajovat, vymlouvat se na druhé lidi nebo na rodové zatížení.

3. **Závist** jde ruku v ruce se žárlivostí. Oba hříchy ničí dobrou pověst, způsobují rozkol v rodině, mezi přáteli i v církvi. Chorobná žárlivost není obrana manželství, ale útočný a zákeřný nástroj. Tyto hříchy čím dál víc prosakují společností a jsou často kořenem mno-

ha neštěstí. Ze sdělovacích prostředků slyšíme o krádežích, krivých svědectvích a vraždách. Hořkou záští naplnění lidé jsou krutí a schopní všeho. Závistivý člověk nemůže být radostnou osobností, prožívá změň pocitů, napětí, nenávist, zoufalství, zmatení mysli a podléhá různým onemocněním těla i duše. Plného vítězství nad závistí je možné docílit pouze s Kristem: „Všechno mohu v Kristu, který mi dává sílu.“ (Flp 4,13).

4. **Nečistota** má mnoho podob. Tento hřích se zpočátku nezdá až tak jedovatý. Už řadu let jsou v mnoha kulturních zemích mravní zákony jen něčím relativním. Humanismus se vysmál Desateru Božích přikázání i vědomí, že od Boha pochází pravdy, které člověka formují. Satan odívá svou bohyni rozkoše jako anděla lásky a ta už oklamala mnoho vzácných osobností. „Vždyť je to přirozený pud a jsme jím vybaveni od Boha,“ říkají lidé. Zapomínají však, že Bůh určil intimní život do manželství, aby lidi uchránil od následků tohoto hříchu, kterými jsou: zklamání, osamělost a rozvrácené rodiny, což nejvíc odnášejí děti. Stačí se zeptat, co prožívají rozvedení lidé! A vypadají děvčata nočních ulic šťastně? Bůh nenávidí hřích, ale hříšníka miluje. K Ježíši přivedli ženu přistiženou při cizoložství a chtěli ji ukamennovat. On však řekl známou větu: „Kdo z vás je bez viny, hoď po ní první kamenem.“ Žalobci odešli a Ježíš jí řekl: „Běž a nehřeš více.“ Pán Ježíš nabízí odpuštění a svobodu i od hříchu nečistoty, ať má jakoukoliv podobu.

5. **Nestřídmost** není hned vidět, ale později ji tělo prozradí. Bůh dal lidem přirozenou chuť k jídlu, ale u někoho se požitky z jídla zvrhly natolik, že si vidličkou a nožem kope hrob. Obžerství ničí vzácný Boží dar, zdravé tělo i mysl. Nejedná se jen o přejídání, ale také o skryté formy nepřirozených tužeb a pudů. Bible tímto hříchem myslí nadměrný zájem o pozemské věci, filozofii materialismu. Zahrnuje pak i různé nežádoucí závislosti: třeba závislost na

drogách, počítačových hrách, mobilu, internetu a veškeré jiné, třeba workoholismus. Naši generaci proniká touha vlastnit a užít si vše, co se nabízí, nebo co mají druzí. Lidé netuší, že tímto způsobem marně hledají cestu ke štěstí, k radosti a úspěchu. Je snadné se najíst, co hrdlo ráčí, zaplnit mysl množstvím informací, získat nejmodernější technické vybavení, ale duše při tom hladoví. Pán Ježíš říká: „Ne samým chlebem živ bude člověk“. Srdce člověka se trvale ničím materiálním nenasytí. Toto místo si Bůh v člověku ponechal pro sebe. Proto jen ten, kdo otevřel Bohu srdce, je spokojený a zná cenu a smysl svého života.

6. **Lenost** nás nenápadně ničí už od mládí a často je příčinou toho, že se nenaplní naše představy o životě. Je také příčinou rozdílu mezi tím, čím jsme mohli být a čím ve skutečnosti jsme. Kdo se poddá, přestane dbát o vzdělání, o rozvoj talentu, i o své zdraví. Ruku v ruce s ní jde lhostejnost, která každoročně sklízí žeň mnoha těžkých úrazů, obětí, utrpení a bídy po celém světě. Lench nemusí udělat ani nic zlého, jen si tak líně přežívá a jako vrak unášený proudem se řítí do zkázy. Byla nám dána krásná příležitost být tvořiví, šířit mezi lidmi lásku a povzbuzení slovem i činem. Je mnoho lidí, které můžeme vyslechnout, potěšit, nebo vtisknout jim do dlaně finanční dar a tím nadlehčit jejich břemeno. Na lenosti je nejhorší, že člověka oloupí o odhodlání a sílu cokoliv měnit. Rozum ví, co je nutné udělat, ale lenost člověka od každého činu zdržuje. Je na překážku i možnosti prosit Ježíše Krista o pomoc k radikální změně.

7. **Lakomství** bývá příčinou podvodů, lhaní, krádeží, vydírání, často i vražd. Začíná to nenápadně. Lidé jsou kvůli penězům zaměstnáni v sobotu i v neděli, na úkor odpočinku a hledání duchovních hodnot. Nemají čas jít do přírody, přemýšlet, poslechnout si Boží slovo, získávat moudrost pro praktický život. Jsou pak snadnou kořistí reklam, často se pak stávají oběťmi půjček a lichvy. Bible říká: „Milo-

vání peněz je kořen všeho zlého“ (1. Tm 6,10). Majitel mnoha nemovitostí si myslí, že je bohatý, ale se zřetelem na pravé hodnoty v Bohu je chudý. Bohatství není hříchem, jestliže člověk nabyt své jmění poctivým způsobem, nemyslí jen na sebe a pomáhá potřebným. Takovému člověku Bůh žehná jako svému správci a dává mu k podnikání moudrost a ochranu. Bohatství se stává hříchem tehdy, když je na překážku vztahu s Bohem, péči o rodinu a připravuje člověka o věčný život. Jak je těžké zbavit se lakomství, dokládá Ježíš větou: „Snáz projde velbloud uchem jehly, než bohatý vejde do království Božího“ (Mt 19,24). Kdo nepřijme pomoc, kterou mu Bůh nabízí, tomu zbydou jen výčitky svědomí. Pán Ježíš myslel na všechny, kteří propadli hříchu, a proto se modlil, aby nám Bůh naše hříchy odpustil. Odpuštění a věčný život je na dosah každému člověku, který pokorně Pánu Ježíši přizná svůj hřích a nechá se jím v životě vést.

„Jestliže budeme vyznávat hříchy své, Bůh je věrný a spravedlivý, aby nám hříchy odpustil a očistil nás od každé nepravosti.“ (1. J 1, 9). Takže nebraňte se prosím všimnout si těchto hříchů ve svém životě, správně je pojmenovat, vyhýbat se jim anebo začít s nimi bojovat a následně je opravdu ze svého života odstranit. Však je to naše cesta k svátosti a věčnému životu. K tomu ať nám pomáhá Bůh. Amen.

S pozdravem

otec Mariusz, váš farář

Kroměříž - Petřkovice

26. června 2024 jsme zanechali zbytečných pout a vyjeli jsme na zájezd – na pouť.

Mnozí překonali zdravotní obtíže, a tak dojeli jsme bez problémů do Kroměříže.

Sestřička Františka nás srdečně přivítala, na svůj věk moudrá a čiperná se zdála.

Nejprve byla mše sv. v Kapli svatého Kříže, Boha Otce, Syna i Ducha svatého jsme vnímali víc a blíže.

Otec Josef měl pestré a moudré kázání – ať jsme Božím slovem, mší svatou občerstvěni.

To všechno se vypovědět nedá, jaká krásná atmosféra vládla u oběda.

Po výborném a zdravém obědu, shlédli jsme květinovou a ovocnou zahradu.

Bylo úžasné se podívat, jak sestřičky a dělníci umí o všechno pečovat.

A tam i Panna Maria určitě nás vnímala, modlitba a píseň (801) tam zazněla.

Následovaly pak toulky ve vesnici, v malebném prostředí v Petřkovicích.

I tam u Panny Marie - den byl pestřejší, modlitbou a písní (811) byl hlubší a krásnější.

Počasi jak na houpačce bylo, nic nás z pouti neodradilo!

Slunce žár, mráčky, déšť, s radostí a láskou jsme se vraceli z cest.

Na závěr otec Mariusz nám požehnal.

Bylo to prostě všechno báječné, krásné, opravdové, skutečné!

A stačil nám pouze jeden den, aby každý z nás mohl být Bohu blíž,
Boží láskou naplněn.

Ludmila Kvardová

Triduum – Modlitby matek 28. - 30. června 2024

Společenství Modliteb matek je od roku 2000 zapsáno Českou biskupskou konferencí jako oficiální hnutí pod názvem Modlitby matek – hnutí křesťanských matek. Modlitby matek jsou zastoupeny ve 122 zemích světa, kde se maminky scházejí ve skupinkách a modlí se za své děti. Čtyřikrát do roka – leden, březen, červen a září, je pořádáno modlitební Triduum, kde je setkání otevřeno i těm maminkám, které do společenství Modliteb matek nepatří nebo jsou z jiné farnosti.

V červnu se i v naší farnosti pořádalo Triduum Modliteb matek. Symbolem Tridua bylo krásné červené jablko. Stejně jako Eva v ráji podlehla pokušení a utrhla krásné jablko – jablko hříchu, tak i my kolikrát podlehneme pokušení tohoto světa a necháváme se zlákat a podléháme hříchu. Ale je tu Ježíš, který na nás čeká a vždy má pro nás otevřené své srdce. V tomto duchu jsme se setkaly v pátek, kdy jsme prosily Ježíše za odpuštění našich vin a symbolicky vkládaly svá srdce do srdce Ježíšova.

V sobotu jsme prosily za všechny, kteří ublížili nám a našim dětem. Byly jsme inspirovány apoštolem Pavlem, kdy jako Šavel zabíjel

křesťany a byl přesvědčen, že prokazuje dobro, že to tak Bůh chce. Až po svém obrácení viděl, kolik napáchal zla. Tak i nám mohou lidé ubližovat, a přitom si myslí, že je jejich jednání správné. Někteří mohou být blízko, někteří jsou daleko od Ježíše, ale všichni jsou Bohem milováni. Proto jsme i za ně prosily Ježíše, aby prohlédli a uvědomili si svůj hřích.

Neděle je dnem radosti: “Chválu vzdejte Hospodinu zástupů, protože Hospodin je dobrý, jeho milosrdenství je věčné.” Tak je psáno u proroka Jeremiáše ve 30. kapitole. K symbolům červeného jablka, Ježíšova srdce, našich malých srdcí a srdcí lidí, kteří nám a našim dětem ublížili, přibyl symbol růže. Růže je nádherná květina, a i když je růží mnoho, žádná není úplně stejná. Rozjímaly jsme o Boží dobrotě a darech, které jsme od Boha dostaly a připomněly jsme si, že nás Bůh stvořil jako originál a jako originál máme žít. Každá máme od Boha jiné dary a skrze ně v nás může působit Bůh. Úplně se odevzdejme Bohu a nechejme ho v nás působit, abychom byly nástroji v jeho rukou.

Marcela Zátopková

Pěší pouť na Velehrad 10. - 13. července 2024

Jak už bývá zvykem, tak i letos se v polovině července konala pěší pouť na Velehrad.

Pouť začala ve středu 10. července mší svatou v kostele sv. Martina. Na závěr mše jsme dostali požehnání od otce Mariusze a pak už jsme se vypravili směr Velehrad. První den putování bylo veliké horko, a proto jsme si neustále doplňovali láhve s vodou. I přesto jsme ale došli v pořádku na první místo přespání, k lípě u Mrnušíků, kde jsme se večer společně pomodlili. Ráno po snídani a modlitbě breviáře jsme se vydali na další úsek, jehož cílem byl Svatý Hostýn, kam jsme došli kolem 17:00 hodiny.

Na Hostýn za námi přijel otec Mariusz, a do-

konce i několik farníků z našich farností. Společně s nimi jsme oslavili podvečerní mši svatou a následně se pomodlili modlitbu křížové cesty.

Příští den jsme se z Hostýna vydali jinou cestou než předchozí roky. Díky tomu jsme mohli poznat jinou krajinu než v předchozích letech. I konec dne dopadl úplně jinak, než jak jsme předpokládali. Kvůli předpovědi nepříznivého počasí a velkým bouřkám jsme nepřespali jako vždy u poutního místa Kaménka, ale našli jsme útočiště na faře ve Zlíně – Malenovicích.

V sobotu už nás čekal poslední úsek a kolem 17:00 hodin jsme spatřili věže Velehradu. Před mší svatou jsme měli chvíli volna, kterou

jsme každý využili k osobnímu poděkování za naše putování. Pouť jsme zakončili mší svatou ve velehradské bazilice a následně jsme se rozjeli do svých domovů.

Putování jsme se letos zúčastnili již potřetí a pokaždé to byl jiný zážitek. Dojmy z pouti se nedají popsat slovy, a proto by ji měl každý absolvovat, protože je to zážitek, na který jen tak

nezapomeneme.

Závěrem bychom chtěli poděkovat všem poutníkům, kteří se pouti zúčastnili, ale také všem farníkům, kteří na nás mysleli v modlitbě.

Největší poděkování patří Katce a Honzovi Siudovým za skvělou organizaci celé pouti.

Magdaléna Stanečková, Tichá

Obnovení MATICE RADHOŠŤSKÉ

Je tomu již 30 let, co byl obnoven spolek MATICE RADHOŠŤSKÁ.

Nepatřím sice přímo mezi zakládající členy, ale jen co jsem se tehdy o založení tohoto spolku dočetl v novinách, požádal jsem o členství. Toho novinového článku jsem si tenkrát všiml především proto, že u něj byla fotografie právě zvoleného předsedy tohoto obnoveného spolku, a na té fotografii nebyl nikdo jiný než můj bývalý učitel pan Drahomír Strnadel.

Shodou okolností právě na tento dnešní výroční den na mě vyšla služba v kapli. Byla by to služba jako každá jiná (oficiální oslavy vý-

ročí jsou z různých důvodů naplánovány až na podzim), ale nečekaně mě v kapli překvapil svou návštěvou předseda spolku. Je jím stále jako před třiceti lety Drahomír Strnadel. Objevil se ve dveřích ve svém valašském kroji, a nepřišel sám. Doprovázeli ho německý novinář. Sedli si spolu ven na lavici u stěny zvonice a novinář si (nikoliv do diktafonu ale písemně) zaznamenával vyprávění tohoto našeho pamětníka...

Než odešli, požádal jsem toho novináře, jestli by mě s naším předsedou u kaple nevyfotil. Dívám se teď doma na tu fotku a vidím, jak čas

Obnovení MATICE RADHOŠŤSKÉ

smysl ten rozdíl mezi námi dvěma. Kdysi učitel a jeho žák, dnes dva staří důchodci.

Na závěr několik dat:

5. ledna 1905 byla založena původní Matica Radhošťská

16. ledna 1951 byla z rozhodnutí komunistických úřadů její činnost ukončena a spolek rozpuštěn

16. července 1994 byla Matica Radhošťská nově založena (z původních členů již nežil nikdo, proto se nemohlo jednat o „pouhé“ obnovení činnosti spolku ale muselo dojít k jeho znovuzaložení)

A ještě je nutno dodat:

Děkan Medard Horák obdržel v r. 1951 dopis, v němž mu úředník okresního národního výboru ve Frenštátě oznamuje ukončení činnosti spolku: „Účelu, který váš spolek sledoval, uvedeného ve stanovách spolku, bylo již dříve dosaženo a další jeho trvání není právně opodstatněno.“

Kaple chátrala, před úplnou zkázou ji zachránili a po čtyřicet let brigádnicky udržovali členové Československé strany lidové z Trojanovic a Dolní Bečvy.

Spolek Maticy Radhošťské obnovil svou činnost v r. 1994 z iniciativy členů Lidové strany z Frenštátu pod Radhoštěm a z Trojanovic – Jana Tichavského, Jaroslava Adamce, Elišky Lipové a Františka Gajduška. Ustavující schůze se konala 16. července 1994 v hotelu Rade-gast na Radhošti. Členové spolku se shodli, že nestačí, aby jejich hlavním úkolem bylo radhošťskou kapli pouze udržovat, jelikož už v té době stavba potřebovala celkovou rekonstrukci.

ci. Vzhledem k tomu, že spolek neměl žádný majetek, byl úkol, do kterého se jeho členové pustili, velmi odvážný.

Rekonstrukce a údržba kaple je financována, stejně jako kdysi její stavba, tedy ze sbírek a darů. Na tyto účely je určen i výnos z prodeje suvenýrů a ze vstupného.

Josef Krůpa,
člen Maticy Radhošťské
a předseda Maticy Zašovské

Setkání ministrantů v Tiché - 26.10.2024

Ten den bylo v Tiché setkání ministrantů, nepřijeli k nám jen pro srandu, ale každý, kdo tam byl, ví, že to bylo láskyplné společenství.

Při mši svaté, jak tam u oltáře byli, spolu s ot-

cem Mariuszem Krista oslavili.

Pak ministrant Jakub v čele nás bavil v kavárně pod kostelem.

Měl plno nápadů a her, co řekl, bylo opravdové a fér.

Setkání ministrantů v Tiché - 26.10.2024

Farníci připravili pohoštění – dobroty a polévku k nasycení.

Modlete se prosím za ně, ať mají víru, naději a lásku – touhu jít za Kristem odhodlaně.

Aby dobří, moudří, plni lásky byli, a i nás po-

zvedli a povzbudili.

I když překážek bylo, je a bude dost, zdejší mládež, to je naše budoucnost.

Ludmila Kvardová

Cesta svatých za Králem - 31.10. 2024

„Volejte svaté, pořád, pomůžou vám na cestě!“ byla klíčová věta celé cesty. Zazněla z úst nejen Průvodce, jenž na cestu vyslal věkově velmi různorodou skupinku asi o 25 lidech: rodiče s kočárky, děti před i školního věku až po nejstarší generaci naší farnosti. Boží bojovníci prošli cestou kolem vody k dolnímu kostelu, kde do příběhu vstoupila jak strana

Světla, tak strana Temna...v dolním kostele je již čekal Král v nejsvětější svátosti, hlídáný Strážcem. Hostinou svatých byl pak na farní zahradě tento příjemný večer ukončen. Tímto děkujeme všem, kteří se zúčastnili a přispěli tak k oné slavnostní atmosféře.

Anežka Kikťová

Informace

Plamínek z Betléma představující symbol míru putuje každoročně v předvánočním období letecky do Rakouska. Tam se na ekumenický obřad sjíždí delegace skautů z celé Evropy, aby poselství v podobě plamínku v lucerně šířily dál do svých mateřských zemí. V České republice se Betlémského světla ujímají dobrovolní skautští kurýři a po železnici ho rozvázejí do všech koutů naší země. Zapojit se může každý, ať už je věřící nebo ne. Jde především o ono poselství míru, a tedy o propojování komunit skautů, ne skautů, farností a další široké veřejnosti. Akce již z podstaty nesmějí být spojovány se žádnou charitativní či finanční sbírkou, ani žádnými dobrovolnými příspěvky.

Pro veřejnost

Pokud si chcete světlo z Betléma obstarat domů, můžete toho docílit dvěma způsoby. Je možné přijít si plamen odpálit přímo k vlaku v den rozvozu. Datum zveřejňujeme na našich webových stránkách a sociálních sítích. Kam nejbližše k vám přijede vlak s kurýry a v kolik hodin zjistíte díky naší mapě. Na nástupišti vystoupí z vlaku skauti s lucerničkami a rádi vám plamínek předají do vašich luceren. Zároveň je ale potřeba nezdržovat vlak, a proto prosíme, abyste si v případě velkého počtu zájemců předali světlo mezi sebou a nechali kurýry putovat zase o stanici dál.

Většinou na peronech potkáte i další skauty, kteří si Betlémské světlo vyzvedávají, aby mohli v dalších dnech uspořádat tzv. místní akce. To obnáší rozdávání světla například ve skautských klubovnách, na náměstích, kapličkách, kostelech či v knihovnách.

Harmonogram pro rok 2024

- 14. 12. 2024 Ceremoniál Betlémského světla ve Vídni
- 15. 12. 2024 Přivítání Betlémského světla v Brně

- 21. 12. 2024 Rozvoz Betlémského světla po ČR

Tradice Betlémského světla v dnešní době

Každý rok vyberou rakouské neziskové organizace ze svého kruhu **dítě**, které v daném roce vykonalo zvlášť **mimořádný čin**. Chlapec nebo dívka potom odjede do jeskyně narození Ježíše Krista v Betlémě a vyzvedne světlo míru. Rakouskými aerolinkami plamínek v ohnivzdorném obalu dopraví do Rakouska. Třetí adventní sobotu je poté v rámci ekumenické bohoslužby symbol míru předáván delegacím z celého světa.

Za Českou republiku organizují distribuci světla skauti z Brna, kteří každoročně společně s dalšími vybranými skauty odjíždějí do Rakouska na slavnostní ceremoniál, kterého se účastní kolem 1400 skautů a skutek z více než dvaceti různých národností. Kurýři po návratu plamínek míru předají v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně do rukou biskupa brněnského, který mu požehná.

Na čtvrtou adventní sobotu potom skauti světlo rozvázejí vlaky po celé České republice a předávají ho dalším dobrovolníkům a zájemcům.

Betlémské světlo a jeho poselství se tak šíří mezi milióny lidí, aby jim v jejich domovech o vánočních svátcích připomínalo narození Ježíše Krista – mír, lásku, víru, naději a přátelství.

Sledujte ohlášky v našich kostelech, abyste věděli, kdy Betlémské světlo přijede do Frenštátu nebo se vše dovíte na webových stránkách <https://www.betlemskesvetlo.cz/>

Milena Mužíková

Roráty

Název „roráty“ pochází z nejznámější latinské písně pocházející ze 16. století „Rorate coeli de super...“ - „Rosu nám dejte nebesa, dejte nám Spasitele...“ (Bible. Izaiáš 45,8). V rorátech se setkává symbolika ranní dlouhé prosincové tmy a světla svící, které symbolizují příchod

Světla světa – Ježíše Krista.

V naší farnosti budou roráty o čtyřech adventních sobotách: **30. listopadu, 7., 14. a 21. prosince při ranních mších svatých v 7:30 hod. v kostele sv. Martina.**

Zpovídání před Vánocemi

Úterý	17. 12.	17:00 – 17:50	kostel sv. Jana Křtitele HK
Středa	18. 12.	17:00 – 17:50	kostel sv. Jana Křtitele HK
Čtvrtek	19. 12.	7:00 – 7:25	kostel sv. Martina DK
Pátek	20. 12.	17:00 – 17:50	kostel sv. Jana Křtitele HK
Sobota	21. 12.	7:00 – 7:25	kostel sv. Martina DK
Neděle	22. 12.	14:00 - 16:00	kostel sv. Martina DK

Před půlnoční se zpovídat nebude.

Bohoslužby o Vánocích

Úterý 24. 12.	Vigilie Narození Páně půlnoční	22:30	kostel sv. Jana Křtitele
Středa 25. 12.	Narození Páně 1. svátek vánoční	7:30 9:00	kostel sv. Martina kostel sv. Jana Křtitele
Čtvrtek 26. 12.	svátek sv. Štěpán 2. svátek vánoční	9:00	kostel sv. Jana Křtitele
Pátek 27. 12.	svátek sv. Jana Evangelisty	18:00	kostel sv. Jana Křtitele
Sobota 28. 12.	svátek svatých Betlémských dětí	7:30	kostel sv. Martina
Neděle 29. 12.	Svátek svaté rodiny	7:30 9:00	kostel sv. Martina kostel sv. Jana Křtitele
Úterý 31. 12.	sv. Silvestr	18:00	kostel sv. Jana Křtitele
Středa 1. 1.	Slavnost Panny Marie, Matky Boží	7:30 9:00	kostel sv. Martina kostel sv. Jana Křtitele

Farní informace

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ ve školním roce 2024/2025 na faře ve Frenštátě:

úterý:

13.30 – 14.30 hod. – 1. – 2. třída

středa:

13.30 – 14.15 hod. – 3. třída

13.55 – 14.45 hod. – 4. – 5. třída

15.20 – 16.10 hod. – 6. – 9. třída

PÁTEČNÍ ADORACE A ZPOVĚĎ VE FARNOSTI

Každý pátek v měsíci **od 17.00 – 17.55 hod.** je vystavená **Nejsvětější Svátost Oltářní** k osobní tiché adoraci s možností přistoupit k svátostí smíření.

V **17.40 hod.** se modlíme vždy **Korunku k Božímu milosrdenství.**

MODLITBA ZA FARNOST

Zvu Vás všechny k **modlitbě za naši farnost a za mír na Ukrajině.** Spojme se (dle možností) v společné modlitbě sv. růžence **každý večer ve 20.00 hod.**

Já se budu přidávat i s požehnáním +!

o. Mariusz

SETKÁVÁNÍ SENIORŮ

se koná **jedenkrát za měsíc ve středu** na faře v kapli sv. Rity (sledujte „Ohlášky“).

FATIMSKÝ APOŠTOLÁT

se uskutečňuje vždy **první sobotu po ranní mši svaté** v kapli na faře.

Dušíčková pobožnost, 3. listopadu 2024

KONTAKT:

Římskokatolická farnost
Frenštát pod Radhoštěm,
Kostelní 506, 744 01,
Frenštát pod Radhoštěm.

farář:

P. Mariusz Tomasz Banaszczyk

Tel: 734 267 686

Email: rkf.frenstatpodradhostem@doo.cz

IČO: 45214891

Číslo účtu: 1762774349/0800 – zde můžete přispívat na potřeby farnosti. Děkujeme
Úřední hodiny na faře: dle telefonické domluvy

MAJAK – vydává ř. k. farnost Frenštát po Radhoštěm pro vnitřní potřebu farnosti
cena zdarma (předpokládaná cena jednoho výtisku 10 Kč)
své příspěvky, připomínky a návrhy zasílejte na adresu: Mila.53@seznam.cz
uzávěrka příštího čísla: 16. února 2025

A co jsme ještě prožili...

Žehnání aktovek, 1. září 2024

Farní zájezd na sv. Hostýn, 12. října 2024

Farní pouť farností Frenštát p. R. a Tichá na Radhošť, 24. srpna 2024

A co jsme ještě prožili...

Výročí znovuoobnovení Matice Radhošťské, 6. září 2024

Pobožnost pod Dílem, 23. června 2024

Triduum matek, 28. - 30. června 2024